

**ע"פ 64532/01 - משה אביר, א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ, אופקים
א.ג. בע"מ נגד מדינת ישראל**

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 64532-01-20

ביתנה ביום 30 ינואר 2020

המערערות

1. משה אביר
2. א.מ.ן משאבי אנוש בע"מ
3. אופקים א.ג. בע"מ

המשיבה

מדינת ישראל

החלטה

הנשיאה ורדה וירט-ሊבנה

1. לפניה ערעור על החלטת בית הדין האזרוי לעבודה בתל אביב (сан הנשיא השופט שמואל טננבוים, ת"פ 10-10-10 (19610-19.10.2010) מיום 23.10.2010), שלא לפסול עצמו מלישב בדיון בתיק זה.
2. בשנת 2010 הוגש כנגד המבקשים הוגש כתוב אישום על ידי המשיבה - מדינת ישראל, במסגרת האו羞� המערערים בהעסקת עובדים רבים בגין להוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ז - 1996.
3. בבית הדין האזרוי בתל אביב התקיימו דיונים רבים בעניינם של המערערים, וביניהן החלטות רבות על ידי בית הדין בערכאות השונות ואף בבע"צ בקשות רבות ואף עתירה שהגישו המערערים.
4. ההחלטה מיום 23.10.2019, מושא הערעור ש לפניה, ניתנה בעקבות בקשה נוספת, אחת מני רבות שהגישו המערערות ומר משה אביר - מנהל המערערות המייצג אותן בהליך - ביום 23.10.2019, כי לאור האופן בו נוהל ההליך על ידי השופט שמואל טננבוים, ולאחר מספר החלטות שנייתנו על ידו ולנוכח היעדר הנימוק להחלטות אלו - כך לטענת המערערות - הרוי מן הראוי שサン הנשיא השופט טננבוים יפסול עצמו מלדון בעניין.
5. בהחלטתו האמורה מיום 23.10.2019 דחה בית הדין האזרוי את בקשה הפסילה וקבע כי "בקשת נספת זו לפסילתי גם היא חלק משורה ארוכה של בקשות פסילה חסרות יסוד ובסיס כלשהו. הבקשות נועדו אך להטריד את בית הדין ולסכל את סיום ההליך. נכון נהגו של הנאים 1 (מר משה אביר - ז.ו.ל) לחזור

עמוד 1

ולהגיש בקשה פסילה שוב ושוב, איני מוצא מקום ולהרחיב בהנמקות לדחיתת הבקשה. כאמור הבקשה נדחתת".

.6. בערעור שלפני טענות המערערות כי החלטת בית הדין האזרוי ניתנה "**לא נימוק אשר מתייחס לטענות המערערות**" שהועלו לפני במסגרת בקשה הפסילה, וכי "**טענת בית דין קמא, שטרת הבקשה היא להטריד את בית דין, אינה עונה על דרישת התייחסות לטענות המערערות**". בנוסף טענות המערערות כי מהחלטתו האחירות של בית הדין האזרוי בבקשת הפסילות האחרונות שהוגשו מתחי'בת המסקנה כי בית הדין האזרוי לא קרא את נימוקי הבקשות וגם מטעם זה מן הראי לפסול את השופט שמואל טננביום מלבד בעניין. לבסוף מעלות המערערות טענות נגד החלטות קודמות של בית הדין האזרוי, בדבר דחיתת בקשה למחיקת טענות מסיכון המשיבה, בדבר דחיתת בקשה להגשת ראיות חדשות לאחר תום שלב הוכחות בהליך, ובדבר מצאים עובדיים שנקבעו על ידי בית הדין האזרוי בתבוסס על הראיות והעדויות שהוצעו לפני - מצאנו לנו נסן לטענת המערערות.

הכרעה

.7. לאחר שנתי דעתו לכל החומר שהובא לפני, לרבות טיעוני המערערות בבקשת הפסילה בבית הדין האזרוי, הגיעו לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמי לכך אעומד להלן.

.8. הלכה היא כי "**מעצם להיות הבקשה לפסילות שופט בקשה המתילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות ממשמעותו לשם הוכחת קיומה של עילת פסילות**" (ראו, למשל: עפ"ס 12-12-31944-03 פנחס מרגנסטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ, ניתן ביום 2012.4.4). עילת הפסילות תבחן באמת מידת אובייקטיבית, ואין די בთוחstem של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקיפתם הסובייקטיבית (ראו: עפ"ס 11-01-57019-ליאת חן - בן עליזה חן ושות' (2011.2.21)). זאת ועוד. ככל, חזקה היא כי השופט היושב בדיון, מڪזועי ומiomן ובידו לבחון את העניינים המובאים לפני ללא משוא פנים. אף ככל הוא, כי ניתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אין מנוע מליشب בדיון, וערכאת הערעור לא תתערב בחווות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנוהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו: עפ"ס 11-11-16943-חברה ישראלית לモבילים בע"מ - אבנר מאירי (2012.1.26) והאסמכתאות שם; עפ"ס 10-11-28458-עמותת אנוואר לקידום מעמד האישה - אומינימה מחאמיד (2011.10.10) והאסמכתאות שם).

.9. במקרה דנן, סגן הנשיא השופט שמואל טננביום קבוע בהחלטתו בבקשת הפסילות, כי אין מדובר בבקשת עניינית שטרתה אכן פסילתו מלישב בדיון אלא מטרתה להביא לעיכוב ולסרבול ההליך. יתרה מכך, לאחר שעין בנימוקי בבקשת הפסילות של המערערות, מצא שאון בהם כל טענה חדשה ביחס לבקשת פסילות רבות שהוגשו על ידי המערערות בשלבים קודמים בהליך, ולפיכך לא מצא לשוב ולהרחיב בנימוקיו לדחיתת הבקשה, שהרי הנימוקים ידועים וניתנו מספר פעמיים בעבר.

.10. לפיכך שוכנעתי כי נסיבות העניין **אין** באות בגדר המקרים החיריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתו של השופט הסבור כי בידו לנוהל את ההליך באובייקטיביות, ולא מצאתי כי יש בנימוקי בבקשת הפסילה כל טעם המצדיק להתערב בכך.

.11. נוכח כל האמור לעיל, דומו של ערעור הפסילות להידחות.

.12

סוף דבר - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגوبת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ד' שבט תש"פ (30 ינואר 2020) בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.

ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה